

INSTANTS IRRECUPERABLES

Un relat de: [brins](#)

La Maria va néixer a la dècada dels 40 sota l'ombra dissipada d'una moral submissa on el desig sexual havia de ser apaivagat fins al moment de contraure matrimoni; malgrat estimar i ser estimat, calia guardar la virginitat; la vida havia de passar com una pel·lícula censurada en blanc i negre.

Des dels tres anys, havia anat a un col·legi de monges on no havia pogut avançar gaire en matemàtiques, però sí en moralitat inculcada. Li explicaren repetidament com era d'important que el cos es mantingués pur, li contaren amb gran èmfasi la vida de moltes santes màrtirs, i l'obligaren a confessar qualsevol acte o pensament impur. L'amenaça d'un infern de foc i de cendres era constant en aquell col·legi on les "hermanas" eren peces de museu dins d'aules lluminoses, amb aures arrencades d'un temps fosc de pecats. Al calaix de cada pupitre s'hi trenava una moral estricta que marcava conductes en unes ments tendres que començaven a despertar a la vida. La claror del carrer jugava per les finestres i a l'aigua del sortidor del pati hi nedaven alegres peixos de colors, però als passadissos de l'escola hi havia moltes portes tancades a la llibertat. Quan a la Maria ja se li endevinaren sota la brusa blanca uns pits que floreixien incipients, la retenció sexual havia agafat ferma volada.

De tot això, ja fa molt temps; ara la Maria ja és àvia i en recordar tots aquells anys d'abstinència obligada al costat del seu promès, es pregunta com podia ser pecat sentir que el cos abraçés la vermellor de les roses i com podien estar proscrits en el cel la carn i la sang...